

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 102.

W NIEDZIELĘ DNIA 28. GRUDNIA 1798.

2 Paryża d. 3. Grudnia,

Neapolitański poseł hrabia Ruffo wychodził z Paryża, lecz na swoim miejscu zostawił swego sekretarza legacyi iako sprawującego interesa.

“Zapewniam (mówią dzisiejsze dzienniki *Bien informé* i *Przyjaciel ustaw*) że agenci rojalizmu, którzy nowe asfocjacje podobne do tych, od których dzień 18 fructidora Francją oswobodził, układali, w tym momencie po wszystkich departamentach jeżdżą. Miasto Escalquens wyższej Saronny departamentu, było środkiem tej kontrarewolucyjnej asfocjacji, i z tego powodu wyniknął tam bunt pod pozorem popisu wojskowego. Plan nowych spiskowych rozciąga się na wszystkie części rzeczypospolitej wyjąwszy dwa departamenty. W każdym kantonie mają kommissarzy. Ci piszą listę tych, których do związku przyjmują; każdy zaś z nich ma wojenne nazwisko, aby nie był wydany choćby i listę złapano. Kiedy kto już wpisany jest, odbiera parol i zamiar wer-

banku. Wykonywa przysięgę, między innym, iż nie bez rozkazu czynić nie będzie i poty nie spocznie poki rząd w Paryżu nie będzie obęty. W Paryżu znajduje się aktualnie znaczna liczba takowych spiskowych; lecz rząd czuwa dobrze i sprawiedliwość tego dosięgnie w krotce spiskowych.”

Wypis z listu jednego członka instytutu narodowego z Kairu d. 11 fructidora (28 sierpnia) do swego przyjaciela.

“Zdarzenie floty nie miało żadnego wpływu do zaufania żołnierzy. Armia mniema podobnie iaki iey woź, że iey szczęście nie opuściło; spodziewamy się z pewnością pomyślnych losow. Wewnątrz jest kraj urządzany, mieszkańcy wszelkich sekt są do rządu powoływani; lecz koptowie największą nam przychylności okazują. Członki instytutu narodowego założyły tu podobny do Paryżkiego instytut: przyłączyli do siebie niektórych uczonych i artystow, którzy się przy armii znajdują, iakoteż niektórych wojsko-

wych. Jenerałowie Kleber, Desaix, Regnier, Andreosi i Caffarelli, adiutantkomenderującego jenerała Sułkowski i jenerałay kommissarz Sacy są do tego zgromadzenia przyiętemi. Zgromadzenie to ma bardzo piękne miejsce i w krotce będzie botaniczny ogród założony. Już zaprowadzają domowe zwierzęta, a w krotce biblioteka, obserwatorium, fizyczny gabinet, chemiczne laboratorium, sala starożytności, &c. założone będą. Obywatel Monge prezydentem, kommanderujący jenerał wice prezydentem, a obywatel Fornier sekretarzem są obranemi. W tym kraju jest wiele do czynienia, ale gdy się nim zatrudniemy, może się stać bardzo kwiśnącym.

Ulica Valois na przedmieściu Roule nazywa się teraz Cysalpińską ulicą. — Do zadziwienia iak wielką stałość skazani na śmierć rojalisci w południowej Francyi okazują. Gdy rojalista Jsnard (mowi Przyjaciel ustaw) od grenadierow miał być rozstrzelanym, rzekł do nich: "Grenadyerowie mam waszą konstytucyą w rękę, (podarł ją w tym momencie) którą wy razem ze mną rozstrzelacie.," Drugi skazany rojalista rzekł gdy mu dekret śmierci przeczytano: "Po moiej śmierci kaźcie ciało moje otworzyć, a znajdziecie na moim sercu wyrzeźbione lilie.,"

Po upłynieniu trzech miesięczney prezydeneyi obywatela Treillard, obywatel Reveillere Lepeaux obiał po nim prezydencyą w dyrektoryacie. — Hiszpański ambasador w Turynie hrabia Gardoqui umarł. Był on dawniey skarbowym ministrem — Hiszpanii. — Obywatel Champigoy jak słyhać z Hagi do Luarza legacyi.

Francya rzekł onegdaj Briod w radzie 500 zalewa się od dawna krwią, i 150,000 patriotow zamordowano. Opieszalskość sędziow wiele się do tego przyłożyła. Postanowiono na wniosek iego, kommissyą, aby podała projekt do przeryczenia elekcyi sędziow roku 4 i 5; lecz na drugi dzień cofniono ten wniosek.

Prawda jest, (mowi wtórazyszy wieczorny dziennik) że Anglicy wylądowali na wyspę Minorę, ale nie prawda, żeby już główne miejsce tey wyspy Port Mahon opanowali. Teraz go dopiero oblegli.

Obywatel Monneron, bywszy dyrektor zmiankowej kasy, został w okolicach Bordeaux z swoim bratem aresztowany, który chciał się z pełnomocnictwem rządowym do wyspy Francuzkiej zambarkować. Papiery ich są zapieczętowane.

Dyrektoryat dla utatwienia wojskowych działań postanowił przy boku swoim wojenną radę, która się z dywizyynego jenerała każdego gatunku naszego wojska i z iednego jenerałnego wojskowego kommissarza składa. Jenerał Milet Mureau i kommissarz Villemansy, który pod Buonapartem wielkie zasługi w Włoskiej armii położył są członkami tey rady.

Na brzegi nasze wiele znowu emigrantow wylądowało, którzy mieszkancow w departamencie Morbihan, &c. do buntu podbudzają i konie dla uieżdzenia ich zabierają, lecz jenerał Michaud już ich ściga.

Zagraniczni szpiegowie przewilieli się po departamencie Morbihan, z których już iednego złapano. Mają oni się iak zapewniać, wywiedzieć o położeniu zachodnich departamentow, a w przypadku zaburzeń prędką obiecać pomoc, wszędzie

zapewnienia czynić, że w krótko Anglię wyładują i Anglia dostawi pieniędzy i broni. — W okolicach Ancenis uformował nieiaki Louis, który się hrabią Savary nazywał zgromadzenie kontrarewolucjonistów. Jenerał Grigny rozproszył je i 5 jego członków, dawniej szefów szuanów, zostało zabitych. — W departamencie brzegów północnych obawiają się znowu domowey szuanow wojny. Całe bandy robojników i fakcyjonistów chodzą po kraju, łupią publiczne kasy nakładają na mieszkańców kontrybucye i wszędzie strach rozpuszczają. Dla usmierzania tych kontrarewolucyjnych usiłowań posyłają do tego departamentu woyska. — W departamencie Saony i Loary pokazały się także niespokojności. Z Dijon już woyska do niespokojnych departamentów poszły. Począta idąca z Bordeaux była zatrzymana od ludzi, którzy się pytali, czy wiezie jakie rządowe depesze lub pieniądze. Na odpowiedź, że nie, puścili ją.

Słychać, iż dyrektoryat zaproponuje w tych dniach ciętu prawodawczemu ostre środki z powodu zaburzeń w zachodnich departamentach. — Starzy Xza w Rzeczypospolitej mają być za najmniejszą niepokojność aresztowanemi. Jenerał Brune wybiera się ztąd do Hollandyi, dla komenderowania tam naszymi woyskami.

Obywatel Botto, który z tajnemi od rządu zleceniami ztąd wyjechał, uda się tak słysząc na Rasztadt do Wiednia. — W tych dniach były tu dwa teatry woyskiem otoczone; prócz rekwizycjonistów aresztowano 6 cudzoziemców i 30 osób, których papiery nienależyte były.

Minister marynarki pisał podchlebny list do kontra admirała Blanquet Duchayla,

za jego dobre sprawienie się w bitwie przy Abukir. — W Ferriere, w departamencie de l'Oise, powiła kobieta 29 listopada 5 synów.

Wiele tutejszych bankierów było w zamieszanu z powodu niemożności płacenia; ale dowiadujemy się dziś, że już temu zaradzono i wydobyto ich z tego kłopotu, tak że to żadnych za sobą nie pociągnie złych skutków.

Wczoraj proponował Boulay Paty w radzie 500, aby ustawa względem Angielskich towarów rozciągnięta także była do towarów i płodów tych mocarstw, z któremi Rzeczpospolita jest w wojnie. W krótko to ma być rozstrząsane. — Potym określano, iż ma być 6 inspektorów pocztowych, którzy przynajmniej raz wrok wszystkie pocztę w Rzeczypospolitej obieżdzać będą.

Tutejszy jeden dziennik mówi, iż w tych dniach 25 nadzwyczajnych kuryerów z Paryża wyszło, których nie wiadome jest przeznaczenie; lecz zdaje się, iż to przytoczenie jest przesadzone.

Tutejsze pisma zapewniają, iż między Neapolem Florencją i Wiedniem wiele się kuryerów uwija, i dodają, że teraz rzecz o los Włoch idzie. — Jenerał Lavallette, który w Templu był aresztowany, jest już uwolniony.

Jenerał adiutant Sarrasin oddał dyrektoryatowi na prywatney audyencyi d. 26 listopada, na której się nasi ministrowie &c. znajdowali, Angielską chorągiew, która była Anglikom w rozprawie przy Kastlebar w Irlandyi wzięta. Miał z tej okazji mowę do dyrektoryatu, na którą mu prezydent Treilhard odpowiedział: że dyrektoryat z postępowania Francuzów w Ir-

landyi bardzo jest kontent, że nieszczęście, które ich spotkało z tą jedynie pochodziło, iż wysłane z Francyi posiłki nie rychło nadeszły. Officerowie wyprawy pod jenerałem Humbert, &c. zastali sobie u dyrektoryatu na szacunek, i we wszystkich okolicznościach będą z względem traktowaniami, &c. Jenerał adiutant Sarrasin, który dawniej pod jenerałami Scherer, Kleber i Bernadottem służył, poydzie do Włoskiej armii. Jenerał Humbert mianował go dywizyynym jenerałem, ale on tego stopnia nie przyjął. Opisał on także wyprawę do Irlandyi, ale ta nie może być jeszcze ze wszystkim wydana, ponieważ później zapewne nowa wyprawa będzie przedsiębrana.

W Nant przestało kilku kupców płacić. — W Lill siedzi 200 Xży z departamentu Lys w więzieniu.

Dyrektoryat oznaczył już miejsca i porty we Francyi, z których jedynie będą mogły być złote i srebrne roboty za granicę wyprowadzane.

W Nant (mowi Przyjaciel ustaw) uformowano około konstytucyyny, z którego mają być deputowani do Paryża wysłani, dla umowienia się z szefami partyi względem przyszłych elekcyi w miesiącu żerminalu; lecz zabiegi takowe będą wnet poskromione.

Do Minorki miało 3 do 4000 woyska Angielskiego wylądować. W Francuzkich emigrantach, których tam z Hiszpanii wygnano znaleźli Anglicy przyjaciół.

Obywatel Dietrich z Strasburga dopraszał się urady 500, aby pośmiertne dzieła o Minarologii &c. jego oycy, który był guilotynowany, publicznym kosztem wydrukowane były, tak iak z dziełami jego oziada za przeszłego rządu postąpiono.

Kommissya ma swoje zdanie o tym przynieść.

Z Raszadt d. 5. Grudnia.

Deputacya Rzeszy odpawiła wczoraj 82 sęsyą na której ułożono odpowiednie konklusum na ostatnią notę Francuzką.

Minister Austriacki na sęsyi tej po dał oświadczenie względem zawartego w Campo Formio traktatu i 9 artykułu tegoż traktatu tyczącego się emigrantów Belgickich. „Artykuł ten (mowi w tym piśmie) jest tak jasny i tak dokładny, że dwoiakiemu tłumaczeniu podpadać nie może. Nie tylko traktat pokoju w Campo Formio był przyjęty i potwierdzony, lecz nad to żadna między rządem, a rządem nie zaszła urzędownie sprzeczność względem artykułu, o który rzecz idzie. Przeskody położone w jego wykonaniu nie mogą być inaczej uważane tylko iako nie dopełnienie jego i czyn samowolny, którego nie usprawiedliwić nie zdoła.”

Konklusum Deputacyi Rzeszy dnia 4go Grudnia.

Dana będzie odpowiedź za zezwoleniem pełnomocnego ministra J. C. M. na notę legacyi Francuzkiej pod d. 3 Frimaire (23 Listopada) w tej osnowie:

„1. Deputacya Rzeszy z wielkim swoim ukontentowaniem widziała przez notę główniejszą d. 3 Frimaire (23 listopada) że rząd Francuzki trwa ciągle w skłonnościach do przyspieszenia zawarcia pokoju, przybliżając się istotnie w główniejszych punktach negocyji które jeszcze do ułożenia pozostaia.

” Deputacya przyymie w całej swojej ważności dane zezwolenie z okoliczności przedmiotu długów, podług którego, długi municypalne są i zostaną ciężarem

lewego brzegu Reau, tak iak to iest wyrażone w artykule 6 pod dniem 12 Vendemiaire, i nie wątpli bynajmniej aby ministrowie Francuzcy w krótkie zgodzić się podobnież nie mieli na dalsze propozycye deputacyi Rzeszy tyczące się ianaych przedmiotow, które ieszcze do objaśnienia względem tego punktu pozostaia i o których w nocie deputacyi Rzeszy pod dniem 17 października wzmianka uczyniona była. Imo. Co się tyczy wysp Reu. Deputacya Rzeszy z ukontentowaniem przyięła zapewnienie pełnomocnych ministrów rzepltey Francuzkiej, że osoby prywatne narodu Niemieckiego posiadające wyspy na lewey stronie Thalweg (municypalności i gromady są także tym objęte) przy własności wysp tych utrzymanie i zachowane będą. Ministrowie Francuzcy żądaią razem aby własność wysp na wyższym Renie, gdzie Thalweg iuż dawniey granice czynił i które należały do państw Rzeszy była ustąpioną i przeniesioną na rzeczpospolitą Francuzką. Deputacya Rzeszy dla dania nowego dowodu, że nie nieopuszcza co tylko może ułatwić i przyspieszyć pokoy, zezwala ieszcze na to żądanie ministrów Francuzkich, przekładaiać, iż nie wie o żadnych wyspach w tey części kraiu na stronie lewey Thalweg położonych, któreby należały do szlachty bezposredniej będącey razem i państwami Rzeszy. W każdym zaś przypadku własność dopiero rzeczonych wysp zależeć będzie od zupełnego ułożenia artykułu 5 noty pod dniem 12 Vendemiaire, i potrzebaby ugodzić się wpowszechności względem posiadłości szlachty będącey razem państwami Rzeszy. Należy wreszcie przypomnieć względem tego artykułu, iż deputacya Rzeszy mniema zawsze, iż o-

biecować sobie może, że uczynione propozycye względem wyspy Buderich i rozpoczęte negocyacye Prus z rządem Francuzkim w tey samey okoliczności, przyniosą skutek, którego pragnąć należy, w przedmiocie interesującym oraz i bezpieczeństwo granicy Niemieckiey. 2do. Co się tyczy cła w Elsfléth deputacya mniema, że dosyć iasno wytkomaczyła się w nocie swojej pod daniem 17 października; powtarza ona w niej, iż zostawia domowi Holsztein Oldenbourg zawarcie z rządem Francuzkim wszelkiego układu handlowego, iaki mu się przywoity zdawać będzie. Lecz gdy ministrowie domu Holsztein Oldenbourg i Duński rownie iak i Legacya Pruska podali świeżo memoryaty deputacyi Rzeszy, w których wszelkiemu zniesieniu cła w Elsfléth sprzeciwiają się, zdaje się bezpożyteczną rzeczą, rozszerzać się tu więcej względem tego przedmiotu. 3tio. Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiej okazali także w okoliczności punktu o emigracyi, skłonności pocieszające dla niešťczęśliwych wazalów Rzeszy Niemieckiey, których się dotyczy, ponieważ zapowiadaią, że rząd Francuzki skłonny iest do przypuszczenia uwag, których sprawiedliwość wymaga w tym punkcie. Deputacya Rzeszy żadnym sposobem nie może uznać zasady przez ministrów Francuzkich ustanowionej, że przyłączenie prowincyy i kraiów Niemieckich dokonane wczasie wojny przez naywyższe władze Francuzkie zerwały iuż węzły łączące te prowincye z Rzeszą Niemiecką. Przeciwnie pewną iest rzeczą, że zwyż rzeczzone prowincye nie mogą przestać bydź Niemieckimi, aż w ten czas gdy Rzesza Niemiecka zrzuć się przez utoczyste Traktaty pokoju pra-

wa które iey do nich służy. Jeżeli więc prowincye te nie stałą się istotnie Francuzkami tylko przez zawarcie traktatu pokoju wynika z tąd oczywiście, że ustawy dawniejsze tego państwa, które na ten czas dopiero nabywa ich prawnie, nie mogą mieć żadnego na tych krajach skutku, albo być stosowane do nich w najmniejszym punkcie. Przystosowanie ustaw Francuzkich o emigracyi do Niemców dla tego, iż ci opuścili swoje domy przed lub po opanowaniu krajów tych przez Francuzów nie może już mieć miejsca z tąd jedynie przyczyny, iż nie podobną było rzecz dla tych Niemców wrocić się do własnych domów w różnym przeciągu czasu przez ustawy Francuzkie oznaczonym dla różnych klas nie przytomnych. W rzeczy samej wepocę gdy rząd Francuzki nakazał wszystkim nieprzytomnym Niemcom wrocić się do własnych domów (w roku 1793) Rzesza Niemiecka zupełnie temu przeciwny wydała rozkaz. Jak tylko armie Francuzkie pierwszy raz wkroczyły w kraie Niemieckie na końcu roku 1792 Rzesza Niemiecka postanowiła zaraz wydać do wszystkich swoich Wazallow odezwę zakazującą słuchać obcych rozkazów, podobnież iak rząd Francuzki uczynił wydając do swoich nadgranicznych mieszkańców w czasie wkroczenia do Francyi armii Niemieckich w roku 1792 i 1793. Rozkaz takowy Rzeszy był wydany dnia 19 grudnia 1792 i zaraz we wszystkich Rzeszy Niemieckiej krajach ogłoszony. Na mocy tego rozkazu od roku 1793 żaden obywatel Niemiecki, a tym bardziej jeszcze ten który oddalił się był na prawy brzeg Renu nie mógł być posłusznym rozkazom rządu Francuzkiego, bo chociażby był chciał ich do-

pełnić armie Niemieckie wykonywając wydane rozkazy powrócić się niedozwolityby mu były. Jeżeli więc stosownie do wszystkich powodów wyrażonych aż do tego momentu ustawy Francuzkie nie mogą się stosować do żadnego obywatela Niemieckiego opuszczającego swój dom, wypada z tąd że naturalnie skutki i wypadki pokoju powinny się obrocić na korzyść członków Rzeszy i ich służących, którzy mieli posiadłości w Alzacyi, Lotaryngii i w powszechności we Francyi, nie będąc osobiście obywatelami Francuzkami. Ci którzy używali prawa mieyskiego przed rewolucyą; lecz pierwey ieszcze nim wybuchła rewolucya mieszkali zawsze prawie w Niemczech, albo tam w służbie zostawali, niczego także obawiaćby się nie powinni z powodu ustaw Francuzkich o emigracyi. Co się tyczy wszystkich innych klas o których wspomniano w poprzedzających notach, a szczerzej w nocy dnia 17 października, deputacya Rzeszy spodziewa się z ufnością, że także umieszczone zostaną w amnestyi przez ministrow pełnomocnych rzpltey Francuzkiej przyrzeczoney. Przez dokładne tylko i wyraźne zapewnienie rządu Francuzkiego, które może uprzedzić wszelkie stronnicze tłumaczenie mniejszych urzędów, różne klasy tych nieszczęśliwych ludzi zaspokojone być mogą. Ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej dając swoje zezwolenie wokoliczności przedmiotu długów żądali, aby deputacya Rzeszy przychyliła się do żądań wyrażonych w ich notach pod dniem 12 Vendemiaire/21 i 23 Brumaire. Deputacya oczekuje tylko w tym względzie żadaney już odpowiedzi względem wszystkich umiarkowań proponowanych w nocy iey pod dniem 17 paź-

dzielnika, które do objaśnienia pozostają jeszcze, a które są tej natury, iż najmniejszy nie zostawia wątpliwości, aby się zupełnie względem nich ugodzić nie miało.

Zdo Procz tego dana będzie odpowiedź za zezwoleniem ministra pełnomocnego J. C. M. w sposobie oddzielnej noty na nową notę ministrów pełnomocnych rządu Francuzkiej pod dniem 3 Frimaire (23 października) w okoliczności opatrzenia żywnością twierdzy Ehrenbreitsstein.

Ministrowie pełnomocni rządu Francuzkiej osądzili za rzecz przyzwoitą odpowiedzieć na nowo w sposobie mało zapakującym na sprawiedliwe przełożenia deputacyi Rzeszy względem opatrzenia żywnością twierdzy Ehrenbreitsstein. Gdy ministrowie Francuzcy nie starali się usprawiedliwić blokady tej twierdzy albo osłabić lub też nieważnemi okazać powody przez deputacyą Rzeszy z tego powodu przytoczone, deputacya Rzeszy powinna zupełnie obstawać przy poprzedzających swoich oświadczeniach i ciągle oczekiwać odpowiedzi i rozrządzeń prędkich i zadosyć czyniących.

Z Włoch d. 8. Grudnia.

Ubrojenia w rzeczypospolitej Cysalpińskiej coraz bardziej się zwiększają. Codziennie przybywają jeszcze woyska Francuzkie i zaraz daley odchodzą. Rzeczpospolita Cysalpińska musi dla Francuzkiej armii 10 mill. liw. dostawić; z Szwajcaryi przychodzą także znaczne dla niej summy. Jenerał Joubert przeniósł główną kwaterę z Medyolanu do Brescia.

W Liguryjskiej rzeczypospolitej nowy podatek na sol powiększył nie ukontentowanie. Obywatel Faypoult przybędzie

znowu jako Francuzki poseł do Genui. Sprawiający tam Francuzkie interesa Belleville doniósł dyrektoryatowi Liguryjskiemu że rząd Francuzki wyznaczył obywatelowi Regny 60,000 liwr. aby ie między ubogich rodziców, żony i dzieci posyłanych do Egiptu maytkow rozdał.

Z Liworna piszą pod d. 29 listopada: " Weale niespodziewanie stanęła w tutejszym porcie na koficy wielka eskadra. Poznano nakoniec, że to był admirał Nelson z kilką Angielskimi i Portugaliskimi okrętami wojennymi, okrywając wiele przewozowych okrętów z siedmiu tysięcy Neapolitańskiego woyska. Neapolitański komendant wezwał zaraz tutejszy rząd, z oświadczeniem, iż ma od swego Krola rozkaz wylądować te woyska i niemi port Lworneński i jego twierdzę osadzić. Okoliczność ta sprawiła tu nadzwyczajne poruszenie: komendant miasta zwołał natychmiast magistrat, deputowanych stanu kupieckiego i żydów dla naradzenia się z niemi, iak sobie ma postąpić. Uradzono wreszcie przyjąć te 7000 ludzi i wszystkich posterunków przez Toskańskie woyska osadzonych im ustąpić. Toskańskie woyska wyruszyły zaraz na wieś i na drugi dzień z rana już Neapolitańczykowie wszystkie bramy obłąli. Komendant Neapolitański kazał natychmiast ogłosić, iż najściślejszą neutralność zachowa, wszystkie religie, narody, osoby i własność świętobliwie szanować będzie, i ogółem do utrzymania dobrego porządku wszelkiego starania doloży.,,

Z Kolonii d. 1. Grudnia.

Przechod woysk ku Belgii od dni gch ustał; dwa bataliony, które tedy przeszły były tam się udając, cofnęły się nawet i

do okolic Düsseldorfu powrócili. Zda się, iż Francuzi mniemają się teraz dosyć być mocnymi do zniszczenia insurgentów. Jednakowoż ci ostatni nie tracą serca pomimo tylu odniesionych klęsk i ciągle za cięty wojsku republikańskiemu dają odpor. Potwierdza się, iż dostali się do okolic Venlo i Maastrichtu, obawiamy się, aby się nie złączyli z insurgentami Leodyskimi i Luksemburskimi. Liczbę insurgentów Belgickich rachują do 20 tysięcy nie licząc w to tajemnych stronników.

Oto jest nowe urządzenie armii Mogunckiej czyli Renu:

Jourdan Jenerał kommanderujący. — Ernouf szef głównego sztabu. Główna kwatera Wisbaden (niebawnie Strasburg).

Jenerał kommanderujący skrzydłem lewym Bernadotte (skrzydło to rozciąga się od granic Rzeczypospolitej Bawarskiej aż do Bingen i do dystryktów leżących na przeciwko na tejże samej linii.) Główna kwatera Wetzlar.

Jenerał kommanderujący środkiem Saint Cyr. (Począwszy od Bingen, aż do granicy departamentu niższego Renu zajmując w to mały dystrykt prawego brzegu Renu). Główna kwatera Moguncya.

Jenerał kommanderujący skrzydłem prawym Ferino. (Począwszy od granicy departamentu niższego Renu, aż do granicy Rzeczypospolitej Helweckiej). Główna kwatera Kolmar.

Jenerał kommanderujący wielką przednią straż Lefvire. (Nie podległy rozkazom skrzydłowych jenerałów, ale jedynie rozkazom samego kommanderującego jenerała. Ta straż przednia jest całkowicie na prawym brzegu Renu między Laną i Nidą). Główna kwatera Homburskie góry.

Jenerał kommanderujący wojskami Francuskimi w Rzeczypospolitej Helweckiej Mafsen. (Począwszy od Bazylei, aż do góry S. Gotharda. Wojsko to oddzielne korpus formuje). Główna kwatera Zurich.

Z Frankfurtu d. 5. Grudnia.

Wysłany z tajemnemi z Paryża zleceniami obywatel Botto pojechał na Rasztaft do Wiednia.

Położenie Ebrebraitsstein jest co dzień smutniejszy: mieszkańcow można zawsze widzieć ryby łowiących, lub ptaki strzelających. Funta mięsa kosztuje tam zł. pol. 8, iacie zł. 2., funta masła zł. 20; lecz i tego poczynają już brakować. Niedostatek legumin przykry jest do zniesienia. Niedawno rzuciła się matka siedmiorga dzieci z rozpaczą do Renu, ale ją przecię wyratowano. — Maki ma iść jeszcze być w tej fortecy dostatkem.

Z Rzymu d. 19. Listopada.

Od kilku dni przybyło tu 5 poł brygad Francuskich i kilka regimentów, iazdy; część wojska tego posłała ku Albano i Valettri. Nasza gwardya narodowa całkowicie prawie jest już urządzona. Próżno zapadł go nowego rozrządzenia wojsko narodowe nazywać się będzie: *wojsko państwowe* i dzielić się na 3 oddziały pod rozkazami 3 jenerałów. Jenerał Championnet dnia 16 przybył do Ankony i niebawnie tu i st spodziewany. Wojna z Neapolem zawsze zdaje się być nieuchronną. Listy z Neapolu pod dniem 14 donoszą, że admirał Nelson sposobił się do opuszczenia Neapolu na tajemną wyprawę, i wielką liczbę bomb wziął na swoje okręty. Z powodu zaszłych wielu kłótni na naszych teatrach zamknąć je nakazano.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 23 GRUDNIA 1798.

Z Medyolanu d. 24. Listopada.

Czynione tu unas przygotowania wojenne zdaia się bliską zapowiadać wojnę. Woyska Francuzkie nieustannie przybywaia i natychmiast udaia się do Brescia i Romanii, gdzie także znaczną liczbę artylleryi i ammunicyi wojennych przeprowadziaia. Mowia, że główna kwatera generała Joubert do Breścia ma być przeniesiona.

Z Bruxelli d. 5. Grudnia.

Insurgenci maaicy na czele swoim dawnych woyskowych, pokazali się niespodziewanie przy Jodoique, w kraju Walonow, i kontrybucyą w tym miejscu nałożyli. Ztąd udali się do Wavre, ale na zbliżenie się republikanów, czym prędzey z tamtąd umykali. Postrzegaią, iż szefami ich są prawie wszyscy dawni woyskowi tego kraju.

O buntownikach w Campine nic więcej słyhać; wszystko co się z nich zostało, schroniło się do lasku, za ktorymi

letkie Francuzkie woyska poszły i nie dają im czasu do zebrania się nazad. Reszta departamentow doznaią zupełney spokojności.

Znayduiąca się w Gandawie administracya departamentu Skaldy, wydała wyrok wzywaiący mieszkańcow do stawienia się, dla uformowania dwóch ruchomych kolonn. Urzędnicy miast maa się na ich czele stawić i do gromad, w których na gwałt uderzono lub drzewa wolności pobalano udać. Mieszkańcy maa niezwłocznie zaległe kontrybucye wypłacić, a jeżeliby tego niechcieli uczynić dostaną ekucyą i zakładników dać muszą.

Wczoray poszło znnow 7 wozow pod mocnym okryciem iazdy ztąd z Xzmi i zakładnikami: zakładnicy będą do Paryża, a Xza na wyspę Rhe zaprowadzeni.

Szef insurgentow Coorbels, którego z bronią w ręku schwytano został do cytadeli Antwerpskiej zaprowadzony i ma być niezwłocznie od woyskowej komis-

syłsądzony. — Między Ostendą i Dunkierką miały się Angielskie okręty pokazać i przy Ostendzie miała zayść bitwa.

Z Frankfurtu d. 5. Grudnia.

Słychać tu, iż jeżeli Francuzi nie odstąpią oblężenia Ehrenbreitsstein, lub w żywność go opatrzyć nie dozwolą, woyaka na pomoc tej fortecy poydą.

Jenerał Jourdan dał różnym stanom egzekucyą woyskową na prawem brzegu Renu, zato iż zawczasu nie dostawiły nałżonych kontrybucy.

Wielki i kis dwór miał do koalicji

przystąpić. Jenerał Schauenburg poydzie w krotce z Szwaycarwi do Włoch, na któregom miejscu jenerał Massena obeymuie kommandę.

Z Augszpurga d. 3 Grudnia.

Arcy Xżę Karol odebrał kuryera z Wiednia, poczym udał się tam w krotce na kilka dni, dla naradzenia się względem woyskowych przedmiotow, gdzie i Xżę Württembergski przytomnym będzie. Słychać tu, że Arcy Xżę uda się potym do Włoch, na co iednak potwierdzenia ieszcze potrzeba.

DONIESENIA.

Dnia 8 Stycznia 1799 roku w kancelaryi Ces. K. prefektury kameralney Radłowskiej 700 korey ięczmienia zdanego do ważenia piwa, przez publiczną licytacyą kupione będą.

Pretium Fisci stanowić będzie cena targowa z miesiąca Grudnia. — Jednemu z konkurrentow, który Jęczmień naytaniej spuści, a przez to przedwą zostanie przy licytacyi, za każdym dostawieniem, należącą za ten kwota, zaraz w gotowiznę wypłacono zostanie.

Kondycye sprzedaży zależą na tym, ażeby Jęczmień piękny i podług sprawiedliwej Lwowskiej miary własnymi furami i kosztem dostawiony był.

Ze zaś przytrudnoby było konkurentom de licytacyi całe wypisane kwantum 700 korey ięczmienia liwerować, więc licytacya częściami po 100, 200 i 300 korey będzie.

Licytanci zechcą się wspomnionego dnia 8 Stycznia 1799 o godzinie 9 z rana w Kr. Radłowskiej kancelaryi znaydować.

Z Urzędu Ces. Kr. Dyrekcyi Ekonomiczney. W Niepołomicach dnia 6 Grudnia 1798. Talski.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują wierzycielom Mikołaja Piaskowskiego dekretem pierwszeństwa na dobrach Janowice z przyległościami Oblasy, Mszadka, Przysławski, sukcesorom niegdyś Maxymiliana i Michała Piaskowskiego, Sławetnym Kontesom małżonku: Ze JP. Jan Drohojewski, mówiąc, że dekretem pierwszeństwa na majątek Mikołaja Piaskowskiego zapadłym summa 1769 zł. z gr. pol. na dobrach Nierwiczyn, a druga 253.362 zł. 28 gr. pol. komornika, któryby intromiszą do wspomnianych części uskutecznić, pod daniem 18 licytacyi r. b. dozwala się: ażeby, jeżeli przeciw takoway intromiszyi rzeczonego Drohojewskiego co zarzucić mają, oświadczenie swoje w tej mierze do d. 7 stycznia 1799 r. tym pewniey podali, ile że w przeciwnym razie po upłynionym tym terminie JP. Drohojewski w swej proźbie wysłuchanym będzie. — W Krakowie d. 10 listopada 1798.

Jozef de Nikorawicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Przez Magistrat C. K. Stołeczny miasta Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo się czyni, że na instancją J. Benedykta Kubeckiego konsyliarza magistratskiego, kamienica J. P. Jakoba Nowaka pod Nr-em 83 na Piasku w wydziale 3cim stojąca, za summe 7918 zł: rył: 4 1/2 kr: sądownie otaxowana, na zapłacenie summy 1100 zł. rył c. s. c. przez wspomnianego J. P. Jakoba Nowaka, temuż J. P. Benedyktowi Knbechierzu winney, tu w miejscu izby sądowej d. 9 stycznia w roku przyszłym 1799 lub w niedosiątku oneż kupić sobie życzących, na drugich terminach, jako to 13 lutego i 16 marca roku tegoż, o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze i przyjęciem summ widerkaufowych na teżże kamienicy zapisanych przedana będzie. — Wszyscy zatem życzący sobie kupna wzywż wzmiankowanej kamienicy na pomienionych terminach i miejscu przybydź i summy widerkaufowe w protokolle detaxacyi opisane, w kancellaryi tutejszey przezyść mogą.

Dan w Krakowie dnia : Grudnia 1798.

Dan w Krakowie dnia 1 Grudnia 1798.

JGellinek imp.

Walenty Bartsek.

Józef Wytyszkiewicz mpr.

Z rady Magistratu C. K. stołecznego miasta Krakowa

Ignacy de Nikoledon Sehr mp.

C. K. sądy szlacheckie Krak. Galicyi zachodniej oznajmiają tym edyktem Panu Szczepanowi Turno, że Pan Jan Nepomucen Karwicki o sądów tych o wyznaczenie sekwestracji na dobra klucza Kowalskiego końcem zaspokoienia summy 37,000 zł. Pol. z prowinia, załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, depraśzał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż patrona tutejszego Pana Wolickiego z jego szkoda i jego kosztem zastępca postanowiły, z którym proceśs ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym d. 9 Stycznia 1799 r. sam się stawił, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za nayskateczniejszą osądzi; ile że w przeciwnym razie, wszelka niedogodność z zaniedbania wynikająca podług opiewu C. K. Praw sam by sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschky,

Jan Morak,

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 27 Października 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym edyktem Panu Stanisławowi Zyliczyńskiemu: że Pan Franciszek Potkański, zapłacone summy 4000 zł. pol. z prowinu sądów tych zażądał na niego podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. Gdy zaś sądy te niemając wiadomości o nim, postanowiły, że jeżeli Pan Stanisław Zyliczyński, nie przystąpi do zapłaty, to sądy te, w imieniu państwa, przystąpią do zapłaty, i do podania pomocy sądu, ile sprawiedliwość wymaga.

Gdy zaś sądy te nie miały wiadomości gdzie obciążony zostaje, lub czy wcale w C. K. Krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Stanisławowi Zylizyżyciemu, Patrona tutejszego Pana Głogowskiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępca postanowiły, z którym proceś ten, podług ordynacyi sądowej, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 30 stycznia 1799 roku sam się stawił albo jeżeli iakiem prawu swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo na koniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienić, i podług przepisów tych środków praw używał, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw, sam by sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak,

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. w Krakowie d. 5
Listopada 1798.

Elsner.

G. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym edyktem wszystkim wierzycielom s. p. Adama Trepki: że podług inwentarza przez komornika Chęcińskiego Pana Michała Wołoskiego sporządzonego, majątek pozostały 104 zł. r. 19 1/2 kr. Długi zaś 394 r. 59 kr. wy. noszą. że zatem zastępcą tej zadłużony małsy Pan adwokat Jędrzej Bem został nominowany; prze- ciw któremu wierzyciele pretensye swoje, do dnia 12 stycznia roku przyszłego, likwidować, albo po-

miedzy sobą wraz z tymże zastępcą, względem tychże pretensy znieść się i ugodzić mają, i tym to końcem ciż wierzyciele wzywają się: ażeby dnia 12 stycznia 1799 roku o godzinie 9 z rana w tutejszych C. K. sądach szlacheckich stąegli. W Krakowie d. 7 Listopada 1798.

Józef de Nikorowicz.

W. Raskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem sukcesorom do majątku po s. p. Jacku Misiewskim pozostałego: że Pan Franciszek Rupniewski u sądow tych o zapłacenie summy 100.000 zło. Pol. z prowizya, na nich żałobę podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, imże sukcesorom patrona tutejszego Pana Lewickiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszem tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w przeciągu 90 dni sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków Prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osadza; gdyż w przeciwnym razie wszelką nie dogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. Praw, sami sobie przypisać winni będą.

Józef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach; Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 12 Listopada 1798.

Ascher.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie dochodzą z rejestrow czyli rachunkow, przez panow opiekunow i zastępcow czyli kuratorow podanych: że częścią dla tego, iż Prawo roku 1775 rachunki zdawać nakazujące żadnego nie przepisano wzoru, iak te rachunki prowadzone bydz mają, a zatem iakie rejestra przysięga jedynie stwierdzano, częścią, że od ogłoszenia Prawa cywilnego, które od 1 stycznia r. b. obowiązują, ieszcze taki przeciąg czasu nie upłynął, w którymby doświadczenie każdego nauczyć mogło, iakim sposobem rachunki te sądowi podawane bydz mają, — ciż Panowie opiekunowie i kuratorowie w wątpliwości totąd zostają, iakimby kształtem prawu cywilnemu Części I. §. 216 i 217 założyć uczynić, żeby każdy opiekun i zastępca nie tylko szkody i odpowiedzialnością, którą źle ułożone rejestra za sobą ciągną, mógł uniknąć, ale i z wewnętrzną summnieniem spokojnością zaufaniu, którą publiczność w nim położyła był w stanie dogodzić.

W tym względzie C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie iako Opiekun najwyższy, dobru sierot niemniej iako opiekunow i kuratorow, zarządzać ułożyły instrukcyę wraz z wzorami, do porządkowego rachunkow złożenia, służącemi, którą w miejscowej registraturze wolno jest każdemu przeczytać a nawet i kopiią wziąć.

Oczem Panowie opiekunowie i kuratorowie uwiadomiał się z tem zleceniem, ażeby odtąd rejestra i rachunki swoje, mające bydz podawane, podług tey instrukcyi układać starali się. W Krakowie dnia 31 października 1798 roku.

Józef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.

Ascher.